

τὰ τῆς διαβολικῆς ταύτης ἐπιστήμης ὁδοιποροῦσιν εἰς Χιλὰλ καὶ ἐκεῖ κύπτοντες πρὸ τοῦ φρέατος ἀναφωνοῦσι· «Θέλω νὰ διδάχθῃ τὴν μαγειάν». Τότε ἀπὸ τοῦ βάρχους τοῦ φρέατος ἀκούεται ἡ φωνὴ «κούφαρα (كُفْرَا)», ὅπερ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον «ἀντίθεος ἡ ἐπιστήμη». Τότε ὁ ἐπιμένων ἐπαναλαμβάνει τὴν αὐτὴν ἐκφώνησιν, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ βάρχους τοῦ φρέατος ἡ αὐτὴ ἀκούεται φωνὴ «κούφαρα». Ἐὰν δὲ ὁ ὁδοιπόρος καὶ πάλιν ἐπιμένη ἐπαναλαμβάνων τὴν αὐτὴν ἐκφώνησιν, τότε μόνον καθίσταται μύστης τῆς ἀποκρύφου καὶ ἀντιθέου ταύτης ἐπιστήμης.

Ὁ Μωάμεθ αὐστηρῶς ἀπηγόρευσε τοὺς εὐσεβεῖς μουσουλμάνους νὰ μανθάνωσι καὶ νὰ μετέρχωνται τὴν ἀσεβῆ ἐπιστήμην τοῦ Ἀροῦτ καὶ Μαρούτ ἐν § 96 τοῦ Β' κεφ. τοῦ Κορανίου τοῦ ἐπιγραφομένου الْقُرْآنُ الْعَلِيمُ—Μπάκκαρα

(ἡ δάμχλις). Ἡ περὶ Ἀροῦτ καὶ Μαρούτ προῖσλαμικὴ αὐτὴ ἀφήγησις φαίνεται οὕσα ῥαββινικῆς πηγῆς, διότι εὔρηται αὐτὴ μετὰ τινων παραλλαγῶν ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Ταλμουδ τῇ ἐπιγραφομένῃ Bab-Adra.

Φρονῶ, ὅτι οἱ δύο δαίμονες οὗτοι, ὁ Ἀροῦτ καὶ ὁ Μαρούτ, εἰσὶν αὐτὰ καὶ βεδικαὶ θεότητες Μαρούτ, διότι ἐκτός τοῦ ὁμοφώνου ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων, ὅπερ καὶ μόνον ἀποτελεῖ ἀρκετὰ ἰσχυρὸν λόγον. ὑπάρχουσιν ἐν ἀμφοτέροις καὶ καὶ ἐνέργειαι τῶν ἀνέμων· ὡς γνωστὸν δέ, τὰ Ἰνδικὰ Μαρούτ εἰσιν αἱ θεότητες αἱ κινεῖσαι τοὺς ἀνέμους, παρὰ δὲ τῷ Ἀροῦτ καὶ τῷ Μαρούτ οἱ ἄνεμοι πάλιν ὑπηρετοῦσι πρὸς τιμωρίαν ὅμως αὐτῶν, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης τοὺς καπνοὺς πρὸς τὸ ἐν Βαβέλ φρέαρ, τὸ δεσμωτήριον τῶν διαβόλων τούτων.

ΜΑΘ. ΠΑΡΑΝΙΚΑ

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ⁽¹⁾

Ἀναδιφῶν χάριν φιλολογικῶν μελετῶν τὰ ἐν Ἀδριανουπόλει χειρόγραφα ἀνεκάλυψα δύο κώδικας πολυτίμους, κατὰ τὴν γνώμην μου, ὧν μικρὰν τινα ἀνάλυσιν παρατίθημι ὧδε.

Ὁ πρῶτος τούτων χρυσοδεδεμένος εἰς μέγα σχῆμα ἐπὶ καλλίστου χάρτου καὶ διὰ καλλίστων χαρρακτῆρων μετὰ θαυμαστῆς οἰοκαλίας γεγραμμένος ἔχει ἐν συνόλῳ σελ. 1054 καὶ σύγκειται ἐκ τριῶν διακεκριμένων μερῶν. Τούτων τὸ μὲν Α' περιέχον 22 σελίδας χρησιμεύει ὡς προεισαγωγὴ εἰς τὸ ὅλον βιβλίον περιέχουσα τὸ θεωρητικὸν τῆς ἀρχαιοτέρας μεθόδου τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς· ἀκολούθως ἔρχεται εἰσαγωγικὸν ἔχον ἀναμῖξ τὴν παραλλαγὴν μετὰ τῆς μετροφωνίας Ἰωάννου

Ιερέως Πλουσιδιανοῦ καὶ Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Ἀλυάττου· μετὰ ταῦτα σημάδια ψαλλόμενα εἰς τοὺς ὁκτώ ἤχους ὑπὸ Ἰωάννου Κουκουζέλη καὶ μέθοδος πρὸς σύνθεσιν ἡχημάτων ὑπὸ Ξένου τοῦ Κορώνη πρωτοψάλτου τῆς ἀγίας Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Εἰς δὲ τὸ Β' μέρος ἐκ σελίδων 832 περιλαμβάνεται ἅπασα ἡ ἐνιαύσιος ἐκκλησιαστικὴ ἀκολουθία ἐσπερινῶν, ὁρθρῶν, λειτουργίας, τριωδίου, πεντηκοσταρίου, εἰρημοί, πολυέλεσι, ὕμνοι πατριαρχειοὶ κατλ., ἔργα 108 διαφόρων ἱεροψαλτῶν, ἰδίᾳ δὲ τοῦ εἰρημένου Ξένου τοῦ Κορώνη, Χρυσάφει τοῦ νέου, Ἐμμανουὴλ Χρυσάφει, Βαλασίου ἱερέως, Γεωργίου Ραιδεσσηνοῦ, Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν, Ἰωάννου Γλυκῆως, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Κουκουμᾶ καὶ ἄλλων ἱκανῶν. Τὸ δὲ Γ' μέρος περιέχον σελ. 200 ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἔργων τοῦ περιφρυνοῦς ἱεροψάλτου Πέτρου Μπερεκέτη

(1) Ἐκ τοῦ Ἀδριανουπολιτικοῦ κώδικος. Ὅρα ἔχουσιν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει φιλεκαπιδευτικοῦ συλλόγου, ἔτος 1886—87, σελ. 29.

ἀναφερόμενον εἰς ἀπάσας τὰς περιστάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας. Ἐν τῷ κώδικι τούτῳ ὑπάρχουσι προσέτι καὶ μέλη ἀγιογραφικά (Οὐχ οὕτως οἱ ἀσθεῖς), χειρουβικόν παλάτικον, ἀγιορείτικον, θετταλικόν, Θεσσαλονικεῖον (Γευσσῆς), ἀρχαῖα μέλη παλαιὰ καὶ ἀσυνήθη.

Ὁ δὲ δεύτερος κώδιξ ἀνήκων εἰς τὸν ἀορίδιμον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Κύριλλον τὸν 5' τὸν ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως εἰναι ἀνθολογία διαφόρων ἀνεκδότων, νομίζω, λόγων, θεολογικῶν, ἡθικῶν, πανηγυρικῶν, ἐπιταφίων κλπ. ἐν συνόλῳ 54, ὧν οἱ πλείστοι εἰσιν ἔργα Μελετίου Ἀθηνῶν, Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων, Ἰωάννου Καρυοφύλλη, Ναθαναὴλ Χυκός, Νικολάου Μαυροειδοῦς, Μαξίμου Μαργουνίου καὶ ἄλλων. Οἱ λόγοι οὗτοι, ἀνεκδοτοὶ

ἄλλως, ἀποτελοῦντες συνέχειαν τῆς ἱστορίας τοῦ κηρύγματος παρ' ἡμῖν καὶ μέρος οὐσιῶδες τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς γραμματολογίας εἶναι πολὺτιμοι καὶ καθ' ὃ ἀνεκδοτοὶ καὶ ἀγνωστοὶ, σπουδαίστατοι.

Ταῦτα ἀνεκάλυψα ἐν ταῖς ἐρευναῖς μου ἐνταῦθα καὶ ἐδημοσίευσα ἐν καιρῷ ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει φιλεκαπιδευτικοῦ συλλόγου τοῦ ἔτους 1886-87 (σ. 29-30). Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ καταστήσω ταῦτα γνωστὰ τῷ ἡμετέρῳ συλλόγῳ, δώσω δὲ καὶ νῦν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ εἰς εὐρυτέρως τοῦ θέματος μελέτας, πέμπω ἐν πρώτοις ἐν ἀντιγράφῳ μέρη τῆς προτασσομένης τοῦ πρώτου κώδικος θεωρίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ μέλη τινὰ ἐκ τῶν ψαλλομένων τότε ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης ἁλ.λ.ης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας, συντεθειμένης ἐν αὐτοῖς παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν, παλαιῶν τε καὶ νέων.

Ἀρχή, μέση, τέλος καὶ σύστημα πάντων τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης τὸ ἴσον ἐστὶ (χωρὶς γὰρ τούτου οὐ κατορθοῦται φωνή). λέγεται δὲ ἄφωνον, οὐχ ὅτι φωνὴν οὐκ ἔχει, φωνεῖται μὲν· οὐ μετρεῖται δέ. Καὶ διὰ μὲν οὖν πάσης τῆς ἰσότητος ψάλλεται τὸ ἴσον , διὰ δὲ πάσης τῆς ἀναβάσεως τὸ ὀλίγον καὶ διὰ πάσης τῆς καταβάσεως ὁ ἀπόστροφος . Ψάλλονται οὖν εἰς τὴν μουσικὴν τέχνην φωναὶ δεκατέσσαρες: ἀνιούσαι μὲν ὀκτώ· εἰσὶ δ' αὐταί: τὸ ὀλίγον , ἡ ὀξεῖα , ἡ πεταστὴ , τὸ κούφισμα , τὸ πελαστὸν , τὰ δύο κεντήματα , τὸ κέντημα , καὶ ἡ ὑψηλὴ . κατιούσαι δὲ ἔξ: ὁ ἀπόστροφος , οἱ δύο ἀπόστροφοι οἱ καὶ σύνδεσμοι , ἡ ὑπορροή , τὸ κρατημοῦπόρροον , τὸ ἐλαφρόν , καὶ ἡ χαμηλὴ .

Ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν εἰσὶ σώματα, τὰ δὲ πνεύματα. Καὶ σώματα μὲν ἀνιόντα εἰσὶν ἔξ: τὸ ὀλίγον , ἡ ὀξεῖα , ἡ πεταστὴ , τὸ κούφισμα , τὸ πελαστὸν , καὶ τὰ δύο κεντήματα · κατιόντα δὲ δύο, ὁ ἀπόστροφος καὶ οἱ δύο ἀπόστροφοι οἱ καὶ σύνδεσμοι . Εἰσὶ δὲ πνεύματα τέσσαρα: δύο ἐκ τῶν ἀνιουσῶν φωνῶν καὶ δύο ἐκ τῶν κατιουσῶν. Ἐκ τῶν ἀνιουσῶν μὲν τὸ κέντημα καὶ ἡ ὑψηλὴ , ἐκ τῶν κατιουσῶν δὲ τὸ ἐλαφρόν καὶ ἡ χαμηλὴ . Ἡ ὑπορροή δὲ οὔτε σῶμά ἐστίν οὔτε πνεῦμα, ἀλλὰ τοῦ φάρυγγος σύντομος κίνησις εὐήχως καὶ ἐμμελῶς τὴν φωνὴν ἀποπτύουσα, διὸ καὶ μέλος καλεῖται· ὡσαύτως καὶ τὸ κρατημοῦπόρροον ὥς ἐκ κρατήματος καὶ ὑπορροῆς ἔχον τὴν σύστασιν.

Ἐχουσι δὲ καὶ τὰ σημάδια ταῦτα τὰς φωνὰς αὐτῶν, οὕτως ὡς ὀρθῶς· τὸ ὀλίγον ἔχει φωνὴν μίαν, ἡ ὀξεῖα μίαν, ἡ πεταστὴ μίαν, τὸ κούφισμα μίαν, τὸ πελαστὸν μίαν, τὰ δύο κεν-

τήματα μίαν, τὸ κέντημα δύο καὶ ἡ ὑψηλὴ τέσσαρας· ὁ ἀπόστροφος μίαν, οἱ δὲ δύο ἀπόστροφοι μίαν, ἡ ὑπορροή δύο, τὸ κρατημοῦπόρροον δύο, τὸ ἐλαφρόν δύο καὶ ἡ χαμηλὴ τέσσαρας.

Πρόσχες οὖν, ὅτι αἱ ἀνισῶσαι φωναί, ἥτοι τὸ ὀλίγον, ἡ ὀξεῖα, ἡ πεταστή, τὸ κούφισμα, τὸ πελαστόν ὑποτάσσονται ὑπὸ τῶν κατιουσῶν καὶ κυριεύονται ὑπὸ τοῦ ἴσου οὕτως ὡς ὀρξς.

α α α α α β β β β β β β β β

γ γ γ γ γ δ δ δ δ δ ε ρω ω ω να

Ὑποτάσσονται δὲ καὶ τὰ ἀνιόντα σώματα, ἥτοι τὸ ὀλίγον, ἡ ὀξεῖα, ἡ πεταστή, τὸ κούφισμα, τὸ πελαστόν ὑπὸ τὰ ἀνιόντα πνεύματα, ἥτοι τὸ κέντημα καὶ τὴν ὑψηλὴν, ὅταν ἐμπροσθεν αὐτῶν ἢ ὑποκάτωθεν τεθῶσιν οὕτως, ὡς ὀρξς:

β β β β γ γ γ δ δ δ δ δ ε ς ζ

η θ ι

Ὅμοιως καὶ τὰ κατιόντα σώματα, ἥτοι ὁ ἀπόστροφος καὶ οἱ δύο ἀπόστροφοι ἢ σύνδεσμοι ὑποτάσσονται ὑπὸ τὰ κατιόντα πνεύματα, ἥτοι τὸ ἐλαφρόν καὶ τὴν χαμηλὴν οὕτως, ὡς ὀρξς:

β β δ δ ε

Τὸ δὲ κρατημοῦπόρροον ὑποτάσσεται ὑπὸ τοῦ ὀμαλοῦ καὶ γίνεται ἀργοσύνθετον , ἡ δὲ ὑπορροή ὑποτάσσεται ὑπὸ τοῦ πιάσματος καὶ γίνεται σείσμα .

Ἐν τούτοις τοῖς σημαδίαις ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται πᾶσα ἡ μελωδία τῆς μουσικῆς τέχνης.

Τὰ δὲ μεγάλα σημάδια, τὰ ἄφωνα, ἅτινα λέγονται καὶ μεγάλοι ὑποστάσεις καὶ οἰχήματα διάφορα, ταῦτά εἰσι διὰ μόνης χειρονομίας κείμενα καὶ οὐ διὰ φωνήν, ἄφωνα γάρ εἰσιν οὕτως, ὡς ὀρξς: Ἴσον , διαπλῆ , παρακλητική , κρήνημα , λύγισμα , κύλισμα , ἀντικεκοκύλισμα , τρομικόν , ἐκοτρεπτόν , τρομικὸν σύραγμα , ψηφιστόν , ψηφιστὸν σύραγμα , γοργόν , ἀργόν , σταυρός , ἀντικένωμα , ὀμαλόν , θεματισμὸς ἔσω , θεματισμὸς ἔξω , ἐπέργημα , παρακάλεσμα , ἕτερον παρακάλεσμα , ξηρόν κλάσμα , ἀργοσύνθετον , γοργοσύνθετον , ἕτερον τοῦ ψαλτικοῦ , οἰράνισμα , ἀπόδεγμα , θές καὶ ἀπάθες , θέμα ἀπλοῦν , χό-

ρευμα , ψηφιστὸν παρακάλεσμα , τρομικὸν παρακάλεσμα , τζάκι-
σμα , πιάσμα , σείσμα , σύνταγμα , ἔναρξις , βαρεῖα , ἡμίφω-
ρον καὶ ἡμίφθορον .

Εἰσὶ δὲ καὶ τρεῖς ἡμίσειαι μεγάλαι ἄργειαι, τὸ κράτημα καὶ ἡ διπλῇ καὶ οἱ
δύο ἀπώστροφοι οἱ καὶ σύνδεσμοι , τὸ δὲ τζάκισμα ἔχει τὴν ἡμίσειαν ἄργειαν.

Αἱ δὲ φθοραὶ τῶν ὀκτὼ ἤχων εἰσὶν αὗται :

Φθορὰ τοῦ πρώτου ἤχου	δ	Φθορὰ τοῦ πλαγίου δευτέρου ἤχου	ρ
» τοῦ δευτέρου »		» τοῦ νενανοῦ	σ
» τοῦ τρίτου »	φ	» τοῦ βαρέος ἤχου	σ
» τοῦ τετάρτου »		» τοῦ πλαγίου τετάρτου ἤχου	ξ
» τοῦ πλαγίου πρώτου ἤχου	α		

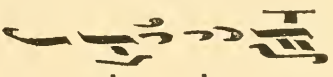
Λέγεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς φθορὰ καὶ ὁ θεματισμὸς ἔσω καὶ τὸ θέμα ἀ-
πλοῶν καὶ ἡ ἔναρξις .

Ἦξευρε καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ πρῶτος ἤχος λέγεται Δώριος, ὁ δεύτερος Δύδιος, ὁ τρίτος Φρύ-
γιος, ὁ τέταρτος Μιξολύδιος, ὁ πλαγίος τοῦ πρώτου Ὑποδώριος, ὁ πλαγίος τοῦ δευτέρου
Ὑπολύδιος, ὁ πλαγίος τοῦ τρίτου, ἤχουν ὁ βαρὺς, Ὑποφρύγιος καὶ ὁ πλαγίος τοῦ τετάρτου
Ὑπομιξολύδιος.

Ἦξευρε καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ μέσος τοῦ πρώτου ἤχου ἐστὶν ὁ βαρὺς, καὶ ὁ μέσος τοῦ δευτέρου
ἐστὶν ὁ πλαγίος τοῦ τετάρτου, καὶ ὁ μέσος τοῦ τρίτου ἐστὶν ὁ πλαγίος τοῦ πρώτου, καὶ ὁ μέσος
τοῦ τετάρτου ἐστὶν ὁ πλαγίος τοῦ δευτέρου.

Ἐχουσι καὶ οἱ πλαγιοὶ τὰς ἀντιόουσας μέσους, οὓς λέγομεν διφῶνους.

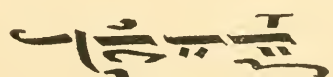
Καὶ ὁ μὲν πλαγίος τοῦ πρώτου ἔχει
δίφωνον τὸν τρίτον οὕτως, ὡς ὀρθῶς . .

 ἦ
α λε α λε ες :-

Ὁ δὲ πλαγίος τοῦ δευτέρου ἔχει τὸν
τέταρτον οὕτως.

 δ
λε ε α λε ες :-

Καὶ ὁ βαρὺς τὸν πρῶτον οὕτως. . .

 ε
α α α λε ες

Ὁ δὲ πλαγίος τοῦ τετάρτου τὸν δεύ-
τερον οὕτως

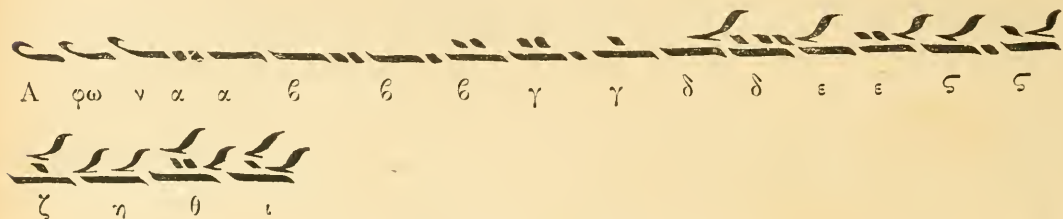

λε α γι ε ε

Ἦξευρε καὶ τοῦτο, ὃ μαθητὰ, ὅτι αἱ ἐπωνυμίαι τῶν ὀκτὼ ἤχων εἰσὶν αὗται :

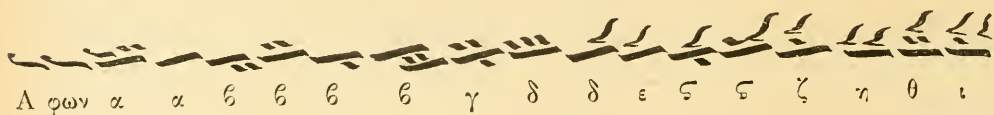
Ἦχος πρῶτος	χαίροντος.	Ἦχος πλαγίος τοῦ πρώτου	φεύγοντος.
» δεύτερος	λυπομένου.	» πλαγίος τοῦ δευτέρου	παρακαλοῦντος.
» τρίτος	νυστάζοντος.	» βαρὺς	τραγικοῦντος.
» τέταρτος	χορεύοντος.	» πλαγ. τοῦ δ' ἐμπλησμένου.	σκυλίζοντος.

Ἰδοὺ καὶ ἡ τελεία σύνθεσις πάντων τῶν φωνῶν, ἀνιουσῶν τε καὶ κατιουσῶν, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν οὕτως, ὡς ὁρᾷς :

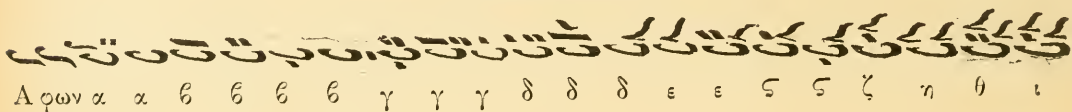
Σύνθεσις τοῦ ὁλόγου.

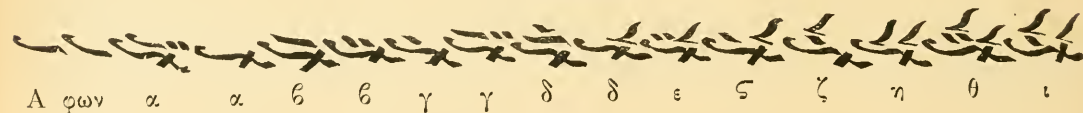
Σύνθεσις τῆς ὀξεῖας.

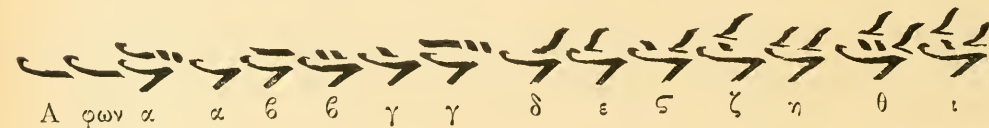
Τῆς πεταστῆς.

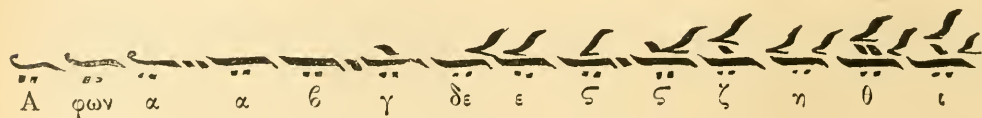
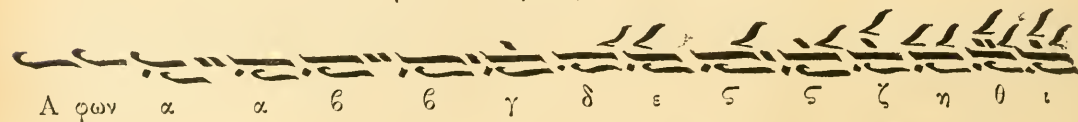
Τοῦ κουφίσματος.

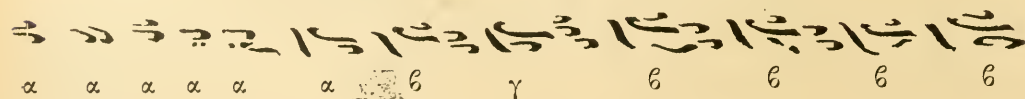
Τοῦ πελαστοῦ.

Αἱ ἀνιούσαι μετὰ τοῦ κρατήματος καὶ τῆς διπλῆς.

Σύνθεσις τῶν κατιουσῶν φωνῶν οὕτως, ὡς ὁρᾷς.

β β ι α α β β ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ε ε ε ς η θ ι

δ ς δ δ

Αἱ ἀνιούσαι μετὰ τῶν κατιουσῶν.

α β ς δ α β ς δ β β ς δ

δ ε ε β β ε ε ε ε

Ἰδοὺ καὶ μέλη τινὰ τῆς παλαιᾶς μεθόδου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· ψάλλονται δὲ εἰς ἦχον

Α μιν α α λι ο ο ος ο θε ο ος α α λι ο

ο ος ἰ σην υ ρο ος α α λι ο α θα α νο

Τοῦ βήματος.

τος ε λι ε η σο ον η μας :

Α α α λ ι ι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ε ε

ε ε ε ο ο ο ο ος α α α λ ι ι ι ι ο ο

ο ος ι ι ι ο υ υ υ υ ρο ο ος α α

α α λ α λ ο ος α α α θα α α α να το ο ος

ε ε γ ε η σ ο ον η μα α α α α ας

Ἦχος

Δυ να μι ι ις α α α α α α α α λ ο ο η ε ο ο

ο λο ος ο ο ε ο ο λο ος α α α α α α

α α λ ο ο η ε ο ο ο λο ος ι ι ο υ ρο ο

ο ος α α λ ος α δα α α α να το ος

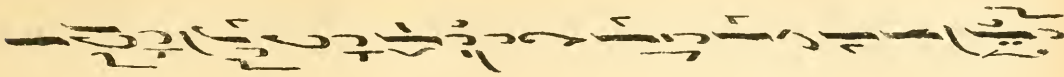
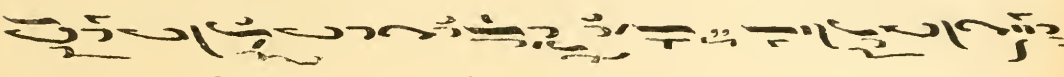
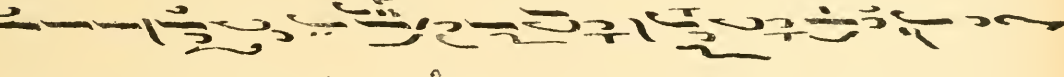

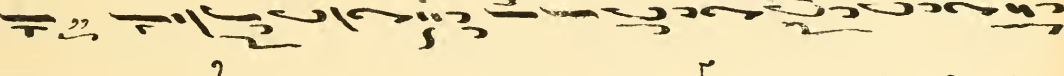
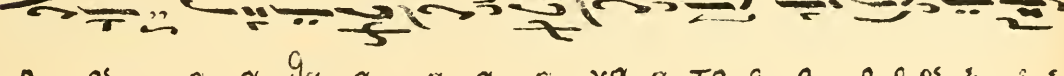

ε λε η σ ο ον η μα α α ας

Ἀγιορείτικον

Ἦχος

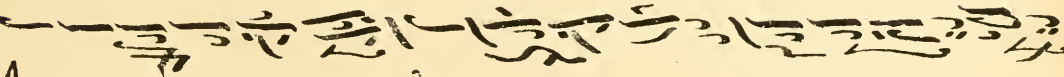
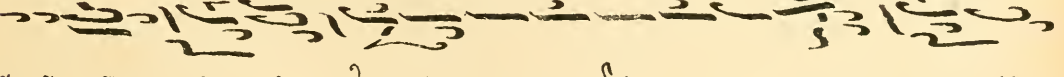
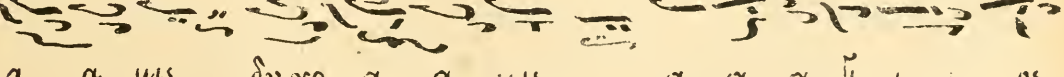
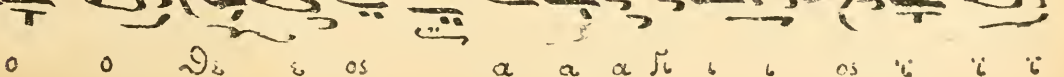

Δυ να μι ι ις α α α α α α α α λ ι ι ε

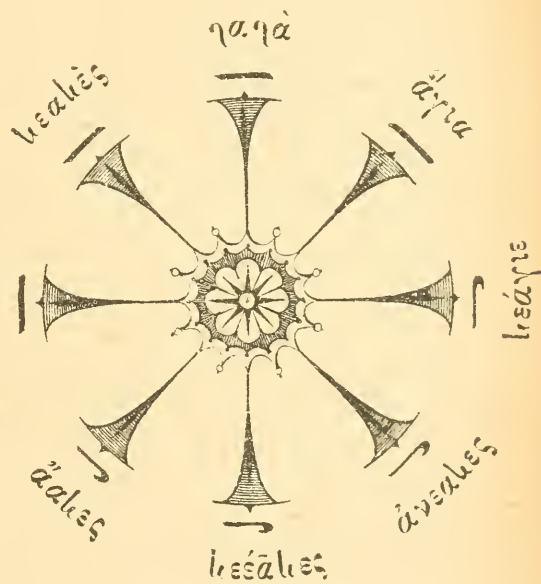
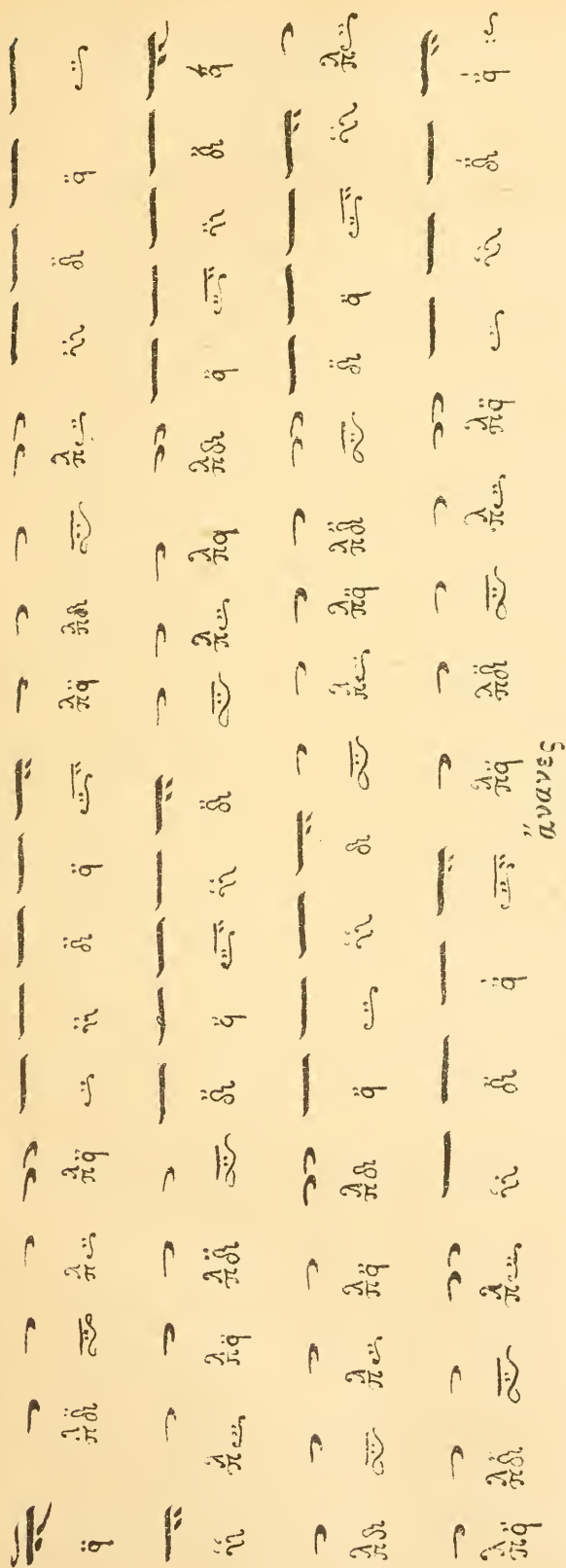

 ο ο ο ο ος ο ο δι ο ο ο ο ος ο ο ρι

 ο ο ο το ο ο το ο ο ο ο το ος α α ο

 α α α α α α ρι ο ο το ο ο ο ο ος ι ι σχυ ρο ο

 ο ο ο ο ος ι ι σχυ — ο ο ο ο το ο ο ο το ο ο ο

 ο ο το ος α α α α α α ρι ο ο ο ο ο ο ο

 ο ος α α ρα α α α ο να α το ο ο ο ο ος ι ι ι

 Λι ε η η σο ο ο ν η μα α α ας

Ἔτερα κυρίου Θεού τοῦ Κορώνη, πρωτοφάλτου τῆς ἁγίας Σοφίας.

Ἦχος

 Δυ υ υ υ υ υ υ να α α χα

 α α α α α α α α δυ υ υ υ υ υ να

 α α μισ δυ να α α μισ α α α ρι ι ι ος

 ο ο δι ι ος α α α ρι ι ι ος ι ι ι

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ

ΕΤΕΡΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΗΣ

